

GLASNIK

BAPTISTIČKIH CRKAVA U SFRJ

GODINA V

RIJEKA, August 1972.

BROJ 8 (56)

KORISNA VIKI

(Mt. 9:27—31)

Danas smo ljudi slabih živaca. Da si olakšamo, vičemo. Vičemo na djecu jer nas ne slušaju. Vičemo na visoke cijene, na nezgodne stambene prilike; vičemo na nepravedne odnose na radnome mjestu, na nisku platu. Nastavnici viču na učenike, studente na profesore; žene na muževe i obratno muževi na žene. Vikanje smanjuje napetost u našem biću. I ova dva slijepca su vikala, i vikanjem tražili olakšanje.

VIKALI SU NA ISUSA. Ne zato, jer su na njega bili ljuti, iz nezadovoljstva i protesta, već zato što su trebali njegovu pomoć. Činili su to punim pravom, jer sam Isus je rekao: »Dođite k meni svi koji ste umorni i opterećeni, i

ja ću vas okrijepiti.« I oni su došli i vikali da im pomogne. Zašto su vikali? Nisu li mogli doći na pristojan način, mirno i tiho zamoliti ga za pomoć: Kada je čovjek u velikoj nevolji, u životnoj opasnosti, onda se gubi svaki obzir, onda čovjek viče. A slijepce je pritiskivala velika nesreća! Tu se moglo samo još vikati. Masa se već navikla na nesretne i nevolje ljudi oko sebe. Tko još obraća na njih pažnju? Zato treba vikati. Na sreću oni su pogodili pravo mjesto. Vikali su Isusu.

ZNALI SU KOME VIČU. »Smiluj nam se, Sine Davidov!« Iako slijepi, oni su u Isusu vidjeli Mesiju. Kakva ironija! Oni sa zdravim očima to nisu

Grupa iz Böblingen-a na konferenciji u Neuwied-u. Na pesmama nije nedostajalo!

UDOBNOST IZNAD SVEGA

Izgleda da u stara vremena ljudi nisu znali za udobnost. Sjećam se dana, kada su ljudi u kupovinu odlazili pristojno obučeni, a da ne govorimo kada su odlazili u neki restoran ili u posjetu. Na koncerte, kazališne predstave i u crkvu odlazili su svečano odjeveni, muškarci ako već ne u smokingu, a ono barem u tamnijim odijelima, obavezno sa kravatama, a žene također u boljim i tamnijim haljinama ili kostimima. Čak

---

vidjeli! Blago onima koji u Isusu vide svoga Spasitelja, svoga Gospodara, jer ako se nesreća popne do grla, oni će znati kome se uteći, kome zavapiti. A Gospod će čuti, Gospod će uslišiti.

ZNALI SU ZAŠTO VIĆU. Nisu vikali na nikoga, ni zbog nekoga. Vikali su zbog samih sebe; vikali su svjesni svoje nesreće, vikali su zbog svoje sljepoće. O, kada bi i mi znali vikati zbog samih sebe, zbog svoje bijede i duhovnog siromaštva. Kada bi znali vikati zbog svoje sljepoće, svoje sebičnosti; zbog svojih prljavih misli i nepravdnih djela, kada bi znali vikati zbog svoga grijeha. O, kada bi i nama milost Gospoda našega bila naš nasušni hljeb. Vikali bismo za milost, za oprostjenje, a Gospod bi čuo, Gospod bi uslišio.

VIKALI SU JER SU VJEROVALI. To su sami potvrdili. Da nisu vjerovali, ne bi ni vikali. Što mnogi ljudi ne dolaze Isusu i ne viću, ne vaze za milost i oprostjenje, dolazi otuda što ne vjeruju. Zato ostaje teret u njima i pod tim teretom se sve više grbe, sve manje vide nebo, a sve više prah zemaljski. Tu je uzrok i mnogim neuslišanim molitvama. Sve ovisi o dva faktora. Jedan je nebeski, a drugi je čovječji. Nebeski faktor je MILOST, a ljudski je VJERA. Zato je Isus i rekao sljepcima: »Neka vam bude po vjeri vašoj!« — Ustvari život vjernih uvijek se ravna po jednoj normi — po vjeri. Kako vjerujemo, tako nam i je. **VIĆIMO! VIĆIMO! VIĆIMO!** Vićimo zbog našeg grijeha, zbog naše nevjere. Vićimo zbog naše duhovne sljepoće. Vićimo k nebu da nam se otvori i da zrači Kristovog milosrđa očiste srce naše, da zrači Kristove slave prosvijetle naš život, da nas ožive i pokrenu da i mi raširimo glas o Isusu u svem ovom kraju.

F. Klem

ni u kući nisu se kretali neodjeveni i neuredni, a kod stola su bili uvijek pojavljivali uredno odjeveni, obrijani i počešljani.

U trci za jednostavnošću i udobnošću, ljudi su prešli svaku granicu osjećanja reda i pristojnosti. U restoranima možete vidjeti muškarce u kratkim hlačicama za fiskulturu, u košuljama napred svezanim u čvor gdje usput hlade svoje kosmate trbuhe. Žene pak u ultra kratkim i tijesnim, ponekad i čak i prozirnim hlačicama preko kojih nazirete donje rublje. Takve su im i bluze. Po gradu, na tržnici i po dućanima hodaju bosonogi, ili u drvenim pantoflama, uznojeni, neobrijani i nepočešljani.

U želji da se bude originalan i jednostavan ide se predaleko. Jedan mladić iz Njemačke koji je skoro redovito bio gost našeg Kampa u Pomeru imao je dugu kosu i brađu. Umivao se gotovo nije nikada, osim što se kupao u moru. Hodao je naokolo u masnim trapericama i u nemogućim majicama. Kada se vratio kući i išao u uredan stan svoje majke, on je uskliknuo: »Da stinks Kultur!« (»Tu smrdi na kulturu«). No, on nije znao da je on više smrdio, nego li urednost njegove majke.

Čemu ulagati tolike milijune u moderne stanove i skupocjena pokućstva i tepihe, u kupaone obložene finim pločicama, kada usred svega hodamo napola goli i neuredni. I, kada nam iznenada dođu gosti, onda nastane u kući trka za nekim dodatnim odjevnim predmetima. Ne bi li nam bolje odgovarala neka koliba u šumi, ili možda čak i krapinska špilja?

Da i mi u toj trci za udobnošću i jednostavnošću prelazimo sve granice reda i pristojnosti vidi se po tome kako se pojavljujemo u crkvama. Pojedinci su otišli tako daleko, da ne samo što dođu u košuljama, već čak i u kratkim hlačicama izlažući svoje neprijatne dlakave noge. Žene opet dođu u suviše kratkim suknjama i bluzama koje to ustvari nisu. Da čudo bude još veće, braća koja propovijedaju ili pjevaju u horu, izlaze na podijum ili iza propovjedaonice u košuljama potsukanih rukava. Kao takovi više liče na mesare, nego li na propovjednike.

Istina, neprijatno je i skrajnje neudobno biti kompletno odjeven dok je u našim Domovima nesnosna vrućina. To

Nema probuđenja bez spoznaje grijeha

Na slici —
Sa konferencije u Neu-
wiedu: Električne gitare
su sve omiljenije među
vernom omladinom. Teh-
nika u službi Evange-
lja!

Željko Šestak

Janko Gagas

Mladen Novak

Mi kao vjernici, želimo probuđenje — prvenstveno radi Crkve Isusa Krista, jer znamo da je dan njenog odlaska blizu, možda vrlo blizu, a Crkva nije pripravna za odlazak. Što joj nedostaje? Mi bi sve što joj nedostaje mogli izraziti jednom riječi; nedostaje joj spoznaja grijeha. Mi danas ne oskudjevamo na propovjedanju Riječi Božje — mi znamo sve o spasenju — kada bi samo to naša znanje o spasenju provelo u djelo — ali nama nedostaje prava, duboka spoznaja grijeha i slobodno, otvoreno i iskreno priznanje grijeha. Gdje su velika probuđenja prošlih stoljeća, kada je kao munja Riječ Božja prvenstveno pogodila vjernike, kada je nebesko svjetlo obasjalo njihove živote i oni su popadali pod strašnim teretom grijeha i vapili za milost? Kako su mala danas iskustva o tome. Na oko je sve u redu, mi smo vještiji da sve prikrivamo i zatajimo — glavno je da ništa ne izađe na vidjelo. Sveti Duh nikada ne gradi na neočišćenom temelju. On nikad neće dati

me potsjeća na riječi Ap. Pavla koji kaže (po novoj Bibliji): »Zaklinjem va, braćo, milosrdem Božjim da prinesete sebe kao žrtvu živu, svetu i ugodnu Bogu...« (Rim. 12:1). Kako bi to mogli, kada nismo u stanju da uredno odjeveni na bogoslužnju podnesemo nešto malo vrućine i znoja. Što da kažemo na riječi istog apostola: »Ali sve neka bude pristojno i uredno!« (I. Kor. 14:40). Mi to činimo obrnutim redom. Mi smo uredno i pristojno odijevanje žrtvovali za volju udobnosti i jednostavnosti.

F. K.

probuđenja, ako predhodno nije došlo do spoznaje i priznanja grijeha. Uzaludna su sva naša nastojanja da dođe do probuđenja, ako vjernici nisu pripravnici da provedu smotru svog života i da se pokaju za ono što nije u skladu sa svetim Bogom. To je upravo ono veliko pitanje: da li smo mi pripravnici za taj korak? Mi želimo ili Crkva želi da se drugi pokaju, da nevjerni i grešnici priznaju svoju krivicu — a što je sa vjernicima? Uzvišeni i proslavljeni Isus Krist poručuje Crkvi posljednjeg vremena: »Ti si siromašna, ti si slijepa, ti si neodjevena!« Siromašna, jer nisi primila puninu milosti i sile Svetoga Duha, a što ti Bog nudi i još danas nadu. Ti si slijepa, jer ne vidiš svoj vlastiti grijeh. Ti si neobučena, jer misliš da se možeš obući sa svojom vlastitom pravdom. Kada bi samo mogli vjerovati da Isus Krist ima pravo kada ovako govori! U tome je upravo nevolja. Mi to čitamo, mi o tome govorimo ili slušamo, ali mi to u biti ne vjerujemo. Jer nam ništa nedostaje — zato nemamo probuđenja! Uzaludna su sva naša nastojanja, mi nećemo doživjeti probuđenja dok Sveti Duh nas vjerne ne dovode u pokajanje.

Mnogo nam je već pomoženo, ako uvidimo što nam zapravo nedostaje i kada se u Crkvi počnemo iskreno, ponizno i usrdno moliti da umoznamo grijeh, da nam Gospod dade snage da ga i priznamo — i da smo tako pripravnici da probuđenje počne od nas samih. Da li može Sveti Duh staviti na naša srca ovu spoznaju i molitvu?

Ako da, onda ćemo se u sili Duha moći moliti da i grešnici spoznaju svoj grijeh i da ga priznaju. Ne leži li ovdje velika poteškoća? Mi danas nudi-

KONFERENCIJA U NEUWIED-U

— ZAPADNA NJEMAČKA

20-22. maja 1972. god.

Želimo obavijestiti našu braću i sestre u Domovini, da je pomoću našeg Gospoda održana prva baptistička konferencija zaposlenih radnika Jugoslavena u Zap. Njemačkoj, a održana je za vrijeme praznika Duhova 20-22. v. o. g.

Zahvalili smo Gospodu što je i ovoga puta uslišio naše molitve, te obilno blagoslovio naša srca i ispunio ih radošću. Vjerujemo da će ono što je zapaljeno u našim srcima u te dane biti preneseno i na onu braću koja nisu mogla prisustvovati iz bilo kojih razloga.

Ovdje smo se mogli sresti sa mnogim licima s kojima smo se nekada zajedno radovali u Domovini. Radost je bila tolika, da smo u mnogim očima

vidjeli suze radosti. Jedna je sestra sa suzama u očima izjavila, da je to najljepša konferencija kojoj je prisustvovala u svom životu. Dakle mi smo svjedoci opet jedne velike ljubavi našeg Gospoda, koji nas je blagoslovio iznad očekivanja.

Također je blagoslovljena priprema oko hrane i smještaja, kao što je Gospod blagoslovio dvije ribe i pet hljebova. I zaista je Gospod blagoslovio da je preostalo toliko kotarica da bismo skoro mogli opet održati takvu konferenciju. Gospodo neka je hvala i za to!

Isto tako Gospod je otvorio srca naše njemačke braće, koja su nam ustupila prostorije i svoje domove za prenoćišta. Da spomenem jednog brata, koji bi nam svima mogao poslužiti za primjer. Isti brat je u te dane otputovao sa svojom obitelji u Istočnu Njemačku, a nama predao ključeve svojega stana u kojem je pripremio oko 25 ležajeva. Naš propovjednik, koji stanuje u crkvi, nam je ostavio na raspolaganje tek novouređeni stan gdje smo mi domaćini priređivali hranu, kao i sve ostale prostorije za prenoćište. Isti brat je otputovao sa obitelji u Švicarsku na kongres. Raduje nas to što ljubav Božja ne poznaje granice.

Mi se radujemo što je Gospod stavio na srce našem bratu Brancku Bajeru, da pokrene i organizira ovakav sastanak, koji je bio vrlo potreban za naše oživljavanje i produbljenje, do kojeg je došlo — hvala Gospodu!

U subotu navečer je bio pozdrav i raspored gostiju, sa pozdravnom pjesmom domaćina. Nedjelja ujutro je počela molitvenim sastankom. Riječ za uvod u blagoslovljeni molitveni čas dao je brat Vlatko Perše. To prijedodne bili su među nama, kao gosti naša braća Njemci, koji nisu otputovali na kongres u Švicarsku. Već za vrijeme molitvenog časa se osjetio Duh Gospodnji i molitve su morale biti prekinute zbog kratkoće vremena. I nadalje su nam braća služila sa blagoslovom i u sili Sv. Uuha. Svi smo osjećali Božju prisutnost. Dugo nećemo zaboraviti njihova radosna svjedočanstva.

Mladi su nam služili svojim pjesmama, koje su radosno pjevali, a i recitacije su bile divne i prožete duhom evangelizacije. Sav program je bio uljepšan glazbom naše omladine.

---

mo zdravima lijek, mi želimo da se obrate i spase oni, koji se ne smatraju izgubljenim. Mi hoćemo hraniti site! To je bez svrhe. Nama na našim evangelizacionim sastancima manjka nešto odlučujuće: mi na tim sastancima nemamo grešnika, mi nemamo siromašnih, mi nemamo bolesnih. Kada Sveti Duh djeluje onda grešnik može u Božjem svjetlu sagledati svoj život, onda on doživljava predosjećaj pakla — onda on zna nešto o tome što znači biti izgubljen i odvojen od Boga. Kada grešnik shvati što znači biti odvojen od Boga, onda ga obuzima strah od strašnog Božjeg suda. Kako malo mi danas znamo o tome — to nam je gotovo nepoznato, strašna nepoznаница današnjice. Danas kada neko dođe na naše evangelizacione sastanke ili kada primi Isusa onda on misli da je za volju Božju nešto učinio. Ne radi se prvenstveno o tome da mi primimo Isusa, nego da On primi nas! Gdje su duše iz čijih se srca čuje povik: Bože, budi meni grešnom milostiv, primi mene u svoje okrilje? Zar se nećemo sjediniti u molitvi da Bog probudi svoju Crkvu? Da Bog kroz tako probuđenu Crkvu djeluje na one, koji su daleko od Njega? Da bi nam Bog sam otkrio naš grijeh i dao nam snage da ga možemo priznati pred Njegovim svetim licem.

A. Magerle

Žao nam je što je to sve tako kratko bilo. Konferencija je prošla, ali program nije iscrpljen, jer su ostale još mnoge pjesme neotpjevane, mnoge recitacije i svjedočanstva neizgovorena, sve zbog kratkoće vremena. No tješi nas jedno, da će se taj program nastaviti na slijedećoj konferenciji u Sindelfingenu, a koju smo s radošću prihvatili.

Jedna nam je radost bila uskraćena za vrijeme konferencije, a to je ta da nam Savez iz naše zemlje nije nikoga uputio, a svaka vijest i posjeta iz naše Domovine donosi nam radost.

Na kraju smo zahvalni nadasve Gospodu, što ima među nama onih, koji se mole i vape Njemu. I za tu radost i taj blagoslov, kojeg smo primili u te dane, dugujemo zahvalnost svim moliteljima i našim divnom Nebeskom ocu, koji još i danas sluša i uslišava naše molitve.

Paula Novak

... i još nekoliko informacija sa konferencije u Neuwiedu

Sa mnogo strana smo zamoljeni, da objavimo još više pojedinosti o protekloj konferenciji u Neuwiedu. Zato, evo ovdje još nekoliko interesantnih podataka:

Pripremanje konferencije je započeto još početkom ove godine. Najteži posao je bilo sakupljanje adresa naših vjernih, jer retko tko ovdje ima svoju stalnu adresu. Tada je razaslato skoro 250 pozivnica, uz molbu da se prijave pošalju najkasnije do 1. maja, kako bismo na vrijeme mogli rezervirati hranu i prenočišta. Do 1. maja stigle su samo dvije prijave — tipično za nas Jugoslavena. U vremenu od 1. maja na do prvog dana konferencije, stiglo je ukupno 40 prijava, a na samoj konferenciji je osvanuo trostruki broj. (Za organizatore ni malo ugodna okolnost, ali smo se ipak svi radovali tako velikom odazivu). Dakle, ukupan broj učesnika za svega tri dana konferencije, bio je nešto preko 120.

Ali k tome treba pribrojiti još i druge posjetioce: Unedjelju prije podne je bilo preko 250 prisutnih. U tom broju je oko 30 domaćina, Njemaca, koji su bili naši gosti, i oko 100 naših »zemljaka«, prijatelja, od kojih je dvadesetak po prvi put u svom životu čulo vijest Evanđelja.

Učesnik koji je prevalio najdalji put, je brat Momir Grujić iz Švedske. Ali, kad sada mislimo na svjedočanstvo kojim nam je poslužio, svima nam je jasno, da se taj put isplatio. Na dru-

gom mjestu po dužini puta nalazi se grupa iz Berlina: njih sedmero, od toga pet prijatelja. (Prijatelji prevalljuju toliki put, a nekim vjernima je bilo teško odlučiti se za trostruko manji put). Pored domaćina, najbrojnija grupa bila je iz Böblingena i okolice.

U centru konferencije stajao je referat »Kako da uspješno svjedočimo«, a diskusija po referatu je bila toliko sadržajna, da nismo ni primjetili kako su nam protekla čitava dva sata. Mnoga braća i sestre su u diskusiji iznosili svoje savjete i pouke iz vlastitog iskustva u svjedočenju. Drugi su, opet, priznavali: »Sada uviđam svoje pogreške. Ubuduće želim više i plodonosnije da radim za svog Gospoda...« Slava Bogu za to!

Za vrijeme konferencije otpjevano je preko 40 pjesama, zbornih, dueta, kvar teta ili zajedničkih. Čuli smo preko 10 recitacija i oko 15 svjedočanstva. U tri dana gotovo da nismo imali pauze, jer, čim bi bio završen jedan dio programa, mladi bi započinjali muzikom. U tome su bili toliko neumorni, da nam je uvečer poslije programa bilo potrebno dva sata, dok smo ih konačno poslali na spavanje. A sutra su opet svirali istim elanom i istom radošću. Ali, bilo je gostiju i od 50, 60, pa i više godina, a niti se nitko nije žalio na umor. Nikakvo čudo! Ta, snage su dolazile odozgo, — a i radost isto tako.

Konferencija u Neuwiedu je ujedno iskorištena i za malo bolju organizovanost vjernih u inozemstvu, kako bismo mogli bolje i više da radimo za našeg Gospoda. U tu svrhu je izabran odbor od pet članova, koji bi trebao da igra ulogu izvjesnog koordinatora među nama, a posrednika prema našem Savezu u Domovini i ovdje u Njemačkoj. Administrativni centar tog odbora bio bi u Duisburgu, a adresa za korespondenciju: Branimir Bajec, Pastor, 4135 KAPPELEN, Kr. Moers, Lauersforter Str. 10.

Osim Duisburga, u tom odboru je kroz jednog predstavnika zastupljen i Berlin i Neuwied, te Böblingen sa južnom Njemačkom kroz dva predstavnika (s obzirom na veći broj vjernih koji se tamo nalaze). Svi članovi odbora su jednoglasno izabrani od svojih grupa i prihvaćeni od cijele konferencije, a obavezali su se pred nama i pred Gospodom, da će učiniti sve za postizanje boljih rezultata u zajedničkom radu za Gospoda.

Odbor će da izdaje povremeno okružnicu, kojom bismo bili bolje povezani i međusobno bolje informisani.

Ohrabrujuće vijesti iz Züricha

11. do 25. juna o. g. je u Zürichu održana jedna od do sada najvećih evangelizacija u Švicarskoj. Kao evangelizatori su bila pozvana braća Janz sa svojim timom. Porijeklom su Kanađani, ali se već godinama nalaze na evangelističkim turnejama širom svijeta, a najviše po zemljama Zapadne Evrope. U svijetu je poznat već ogroman broj ploča sa njihovim pjesmama i evangelističkim propovjedima.

Kad jednom jedni o drugima više čujemo, više ćemo se i moliti jedni za druge, i bolje međusobno posećivati.

Jedan dalji zadatak izabranog odbora jeste i organizovanje iduće naše konferencije, koja bi trebala da se održi iduće godine, opet za praznike Duhova, po mogućstvu u Sindelfingenu kod Böblingena.

Prvi znak naše dobre volje za zajedničkim radom, jeste i osnivanje zajedničke misijske blagajne, koja treba da nam omogući poduzimanje još i većih stvari. Ideja je prihvaćena jednoglasno od svih prisutnih na konferenciji. Sva braća i sestre zaposleni u inozemstvu, mogu svoje misijske doprinose da šalju na: Ferdinand Sadak, Stadtparkasse Neuwied, Konto 103-006904, — ili poštom direktno na blagajnicu: Paula Novak, 545 Neuwied, Raiffeisenring 95. Svi dobrovoljni prilozima bit će objavljeni u našim okružnicama — radi bratske kontrole!

Novoizabrani odbor je poslije konferencije u Neuwiedu već održao svoje prvo zasjedanje sa dogovorom, i apeluje na svu braću i sestre, da bi Gospoda molili za mudrost i vodstvo za odgovornu braću, te da bismo molili za revnost i radost u svjedočenju za svu braću i sestre, zaposlene u inozemstvu. Naša lozinka treba da bude: »Gospod će doći skoro!«, a naša pouka: »Šta čoveku vredi da zadobije sve devize ovoga svijeta, a duši svojoj naudi«?!

S time se (zasada) opraštamo i od naše braće i sestara u Domovini, i predlažemo svima: Vi se molite još više za nas, a mi ćemo se moliti još više za vas! Neka Vas Gospod sve izobilno blagoslovi!

U ime novoizabranog odbora
u Kristovoj ljubavi Vaš
Branimir Bajer

Pri organizovanju te sveobuhvatne evangelizacije mislilo se i na strance u švicarskoj, pa tako i na Jugoslavena, kojih u zadnje vrijeme ima sve više u toj zemlji. Tako je odlučeno, da se 24. juna održi posebna evangelizacija za Jugoslavena, a kao evangelizator je bio pozvan brat Branimir Bajer iz Duisburga u Zap. Njemačkoj. Čak je i njemačka kršćanska radio stanica »Evangeliums-Rundfunk« u svojoj emisiji »Vijesti iz kršćanskog svijeta«, u četvrtak 22. juna pozvala sve kršćane Njemačke i Švicarske, da se mole za blagoslov evangelizacije koju brat Bajer treba da održi za Jugoslavena.

Brat Bajer nam javlja iz Duisburga, da je Gospod evangelizaciju izobilno blagoslovio. Iako je u dvoranu, koja imaće može da primi nekoliko hiljada došlo svega stotinjak osoba, ipak se osjetilo, da je Duh Božji na djelovanju. Na kraju je šest osoba slijedilo pozivu da ostanu za dušobrižnički razgovor. Troje od njih je odmah izrazilo spremnost da svoj život predaju Gospodu, a jedna osoba je ostala neodlučna. Molimo se za nju, kao i za novoobraćene, jer su to sve osobe, koje ranije nikad nisu imale priliku da nešto čuju o vječnom životu.

Istoga dana je brat Bajer održao još jednu evangelizaciju za Jugoslavena. Bilo je to u Weifeldenu, oko 90 km. sjeveroistočno od Züricha. Nakon oktobra prošle godine, kad je brat Bajer tamo po prvi put pred oko 220 Jugoslavena evangelizirao, i kad se jedna duša obratila Gospodu, ovo je bio drugi sastanak u tom dijelu Švicarske. Ovog puta je bilo prisutno nešto oko 100 Jugoslavena, i opet je jedna duša donijela odluku, da svoj život preda Gospodu. Izašla je naprijed, i otvoreno je pred svima dala jedno svjedočanstvo od 15 minuta. Slušajući to svjedočanstvo, morao sam misliti na Isusove riječi: »Ni u Izraelu nisam našao takve vjere!«

Molimo se za djelo Božje među Jugoslovenima u Švicarskoj! Molimo se i za rad brata Bajera, koji održava sve više takovih sastanaka u Njemačkoj i Švicarskoj. Molimo se i za brata Dju-ku Balaja, koji se nalazi na studijama u Rüşchlikonu, i koji je u međuvremenu preuzeo brigu nad nekolicinom novoobezbanih u Zürichu. Molimo se i za svu braću i sestre u inozemstvu, za čija imena ne znamo, a koji su tako-

VIJESTI IZ ZEMLJE

Na slici —
Sa konferencije u Neu-
wiedu: Domačice su se
brinule, da niti u tele-
snim potrebama ne trpi-
mo nedostataka.

KRAPINSKE TOPLICE

U ovom živopisnom zagorskom lečilištu održan je od 26. do 30. juna t. g. mali seminar za jugoslavenske prevodioce Svetog pisma. Seminar je protekao u novom i veoma prijatnom hotelu »Toplice« u organizaciji Ujedinjenih biblijskih društava, a pod pokroviteljstvom Katoličkog teološkog fakulteta, Zagreb.

Ukupno je bilo dvadeset učesnika. Od strane organizatora i bila su trojica (dva nastavnika i sekretar Biblijskog društva za našu zemlju). Slušaoci seminara po svojim kvalifikacijama su bili: profesori bogoslovske fakulteta (5), pastori (2), lingvisti (2), rektor srednje bogoslovije, direktor teološke škole, upravnik biblijskog centra, voditelj biblijske dopisne škole, senior, geograf, teolog u službi crkve i jedan absolvent teologije.

Učesnici seminara pripadali su šestorima veroispovestima: pravoslavni (5 učesnika), baptisti (5), rimokatolici (4), adventisti (3), luterani (2), i jedan metodist.

Radilo se u grupama prema jezicima i dijalektima: srpsko-hrvatski (srpski 6 učesnika i hrvatski 5 učesnika), slovenački (pomurski 2 i književni 35 i makedonski (1).

Glavna proučavanja su se ticala jasnosti pojedinih biblijskih odjeljaka. Na vežbama su prevedeni odlomci iz Novog zaveta. Istovremeno je vođen niz razgovora i dogovora u vezi sa izdavanjem biblijskih tekstova na jezicima naroda Jugoslavije.

A. Birviš

GLOŽAN

»Ja sam uskrsnuće i život. Ko mene vjeruje, ako i umre živjet će«. Iv. 11: 25. Naša sestra Tomanova, rođena Brčkova završila je svoj zemaljski život. Gospodu je verno služila 42 godine, i uvek je rado o Njemu svedočila i čitala Božju reč. I kad je već bila ozbiljno bolesna posećivala je zajednicu, iako je bila bolesna i stara 81 godnu. Prolazila i kroz razna iskušenja. Najteži udarac joj je bio kada je njezin sin poginuo u ratu i ostavio troje siročadi. No njezina verna snaha i verna kei su se zajedno brinule za njih.

Umrla je 26. a sahranjena je 28. aprila. Neka Gospod uteši ožalošćenu rodbinu i utvrdi ih u veru u Isusa Hrista.

Maria Chlōka

DOBROVOLJNI PRILOZI ZA »GLASNIK«

V. Žerjav 15, S. Moravek 10, Đ. Boćanski 20, S. Fabok 20, M. Kralik 20, S. Makan 20, J. Šimc 10, J. Lukačić 20, M. Grozdanova 51, 20, V. Šijanta 52, 70, E. Petku 172, J. Burčiar 20, O. Starc 10, D. Lukanić 10, S. Zorko 40, M. Dobeš 15, Š. Pinter 165, E. K. D. 10, A. Miliković 30, M. Deak 100, a. Madiar 83, 25, E. Ratković 50, D. Šestak 260, Sestre Gložan 100, M. Kukučka 20, A. Franka st. 20, S. Uram 20, M. Chlōka 10, M. Chlōka 10.

Ponovo apelujemo na sve Vas, dragi čitaoci, da svojim prilozima pomognete daljnje izlaženje »Glasnika«. Želimo da i nadalje ovaj časopis izlazi redovito na 16 strana, a to ćemo moći Božjom i Vašom pomoću. Hvala unaprijed!